

Ratiškovický

ZVON

OBECNÍ NOVINY • ROČNÍK 3 • ČÍSLO 2 • 1997 • CENA 5 Kč
ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

Z obsahu

Matrika

(strana 3)

Proč stavka učitelská?

(strana 3)

Noční výsadek

(strana 5)

Zkušenosti z práce

zdravotně postižených

(strana 8)

Skeptici a homeopatie

(strana 9)

Časy se mění

(strana 10)

Klíčky ke zdraví

a Houbařský kalendář

(strana 11)

Velikonoční výstava

(strana 12)

O ratiškovické čepák

(strana 13)

Válka hromada Baniku

(strana 14)

Výstavba

Telecom informuje

„V SOUČASNÉ DOBĚ
JE JIŽ DOKONČENA
DRUHÁ ČÁST MÍSTNÍ
TELEFONNÍ SÍTĚ...“

čovat ve zřizování telefonních stanic. Předpokládáme, že tím bude uspokojení žadatelé, kteří podali žádost asi do poloviny roku 1996.

V druhém čtvrtletí roku 1998 je plánováno další rozšíření telefonní ústředny na 974 Pp. Tato bude stávající poptávka vyřešena.

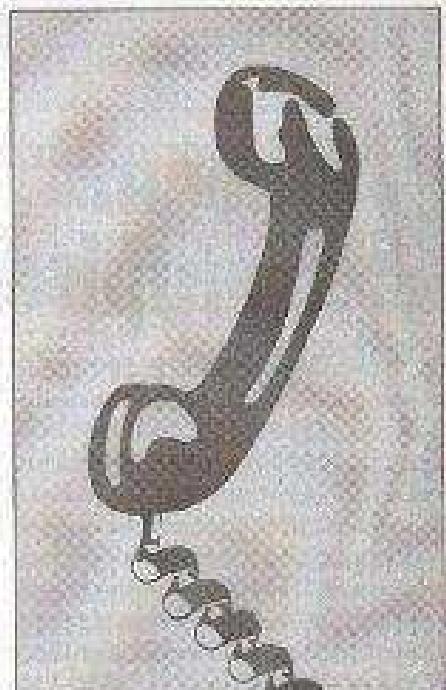
— p. KYSLINGER, OBCHODNÍ NÁMĚSTEK

SPT Telecom, a. s. - oblast Brno, o. s., Telekomunikacemi obvod Hodonín přistoupil počátkem roku 1996 k výstavbě místní telefonní sítě v Ratiškovicích. Pro finanční náročnost bylo nutno rozdělit celou akci na dvě části. V první části byla vybudována trasa pro Tomáš Ratiškovice včetně místní části a světlovodná trasa včetně přípojů směrem na Vacenovice.

Tato akce byla po technické stránce dokončena v září 1996. Po předání bylo přistoupeno ke zřizování telefonních stanic v této části, která představuje asi jednu třetinu obce Ratiškovice.

Začátkem listopadu byla rozšířena kapacita telefonní ústředny z 500 Pp analog na 766 Pp digitální. Současně došlo k přecislování stávajících účastníků.

V současné době je již dokončena druhá část místní telefonní sítě a probíhá zřizování telefonních stanic pro podnikatele a část nejstarších žadatelů do vyberání kapacity telefonní ústředny. Dle předběžného kontraktu bude v srpnu 1997 dokončena telefonní ústředna ve Vacenovicích. Po předání ústředny budou účastníci Vacenovic přepraveni z Ratiškovicích bude možno pokra-

Obecní rada...

57. zasedání dne 3. 2. 1997

- projednala čerpání finančních prostředků jednotlivých kapitol za rok 1996.
- stanovila poplatek za kabelovou připojku ve výši 5 100 Kč.
- stanovila termín jarního úklidu obce a doporučila uskutečnit sběr nebezpečných odpadů.
- projednala žádost pana Františka Horáka, Ratiškovice 1264, o pronájem zemědělské půdy p.č. 3753/2 o výměře 13 340 m² v k. u. Ratiškovice, za účelem pěstování sazenic lesních dřevin.

58. zasedání dne 17. 2. 1997

- projednala program zasedání OZ, které se bude konat 26. 2. 1997. Na programu bude rozbor hospodaření obce za rok 1996 a zpráva o činnosti SK Baník Ratiškovice.
- projednala územní a hospodářské zásady pro zpracování územního plánu obce Ratiškovice.
- provedla výběrové řízení na zadání stavby „Ratiškovice - MK Múdra a Mokré řádky“.
- projednala požadavek občanů ul-

ce „U Včeliny“ položit uzavírací asfaltovou vrstvu na místní komunikaci.

- projednala projekt na stavbu „Ratiškovice - rekultivace skládky Hliník“.
- projednala drahosou stavbu „Ratiškovice - venkovní osvětlení místního kostela“.

59. zasedání dne 10. 3. 1997

- projednala výběr žadostí na obsazení pomocné sily do kuchyně v MŠ L.
- projednala termíny stavby „MK - Múdra a Mokré řádky“.

60. zasedání dne 24. 3. 1997

- projednala program zasedání OZ, které se bude konat 23. 4. 1997. Na programu budou majetkoprávní záměry, vyúčtování hospodaření obce za rok 1996, hospodaření s obecním lesem a projednání územních a hospodářských zásad.
- projednala nabídky a ekonomické rozvahy firem na decenium v obecném lese. Nabídku zaslaly firmy: Břetislav Motloch, Ratiškovice 1201, Foresta a. s., Strážnice, Jan Grusák, Milotice 42 a Babíček, Ratiškovice 574.

- projednala sběr nebezpečného odpadu v obci.
- projednala nutnou investici sboru dobrovolných hasičů na pracovní vybavení, které si vyzádá částku asi 90 000 Kč.
- projednala ceník jednotlivých druhů odpadů uložených na skládce

TZK. Schválení bude provedeno na zasedání OZ.

Platnost ceníku stanovila s povolením OZ obecní rada na den 1. dubna 1997.

- nabývala se studii řešení lokality Zeleňáky pro bytovou zástavbu.

MS.

Sběr nebezpečných odpadů

Ake proběhne v Ratiškovicích v sobotu 12. dubna 1997 od 8.00 hodin do 15.00 hodin v prostoru za obecním úřadem. Tato akce probíhá k příležitosti „Světového dne vody“ - 22. 3. a „Dne Země“ - 22. 4. Cílem je snížit nebezpečí ohrožení životního prostředí odpady, které obsahuji jedovaté látky.

Zdarma můžete odevzdat:

- staré televizory, ledničky, prádlo
- další elektroniku (rádia, magnetofony, varívky, ...)
- ojeté pneumatiky, plastové jízdních kol
- autobaterie, baterie všeho druhu
- neovitají zářivky, žárovky, výbojky
- fotochemikálie
- staré léky
- staré barvy, ředitla, lepidla
- staré poštítky a hnojiva
- plasty
- výkupy olej a staré olejové filtry
- prázdné spreje
- tabulkové sklo

Obecní zastupitelstvo...

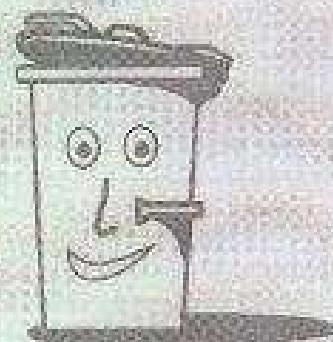
16. zasedání dne 26. 2. 1997

- vzalo na vědomí rozbor hospodaření obce v roce 1996 na základě kontroly, kterou provedla finanční komise. Audit záříme nebyl proveden.
- vzalo na vědomí zprávu o činnosti a hospodaření TJ Baník Ratiškovice za rok 1996. Byly předloženy písemné materiály o hospodařském výsledku. Pedatilo se ekonomicky stabilizovat činnost. Valná hro-

mada schválila znění názvu na SK Baník Ratiškovice. Byl přednesen předběžný plán na budoucí období, jeho realizace bude záviset na získání potřebných finančních prostředků.

- vzalo na vědomí zhodnocení činnosti Okresního oddělení Policie ČR Dubňany včetně naší obce v průběhu roku 1996.

MS.

OÚ Ratiškovice

Narození...

25. 1. 1997	Ludmila Foltýnová, R 1203
26. 1. 1997	Karelina Gajdiková, R 813
28. 1. 1997	Tereza Ilčíková, R 640
11. 2. 1997	Barbora Tomanová, R 121
5. 3. 1997	Kristýna Dobiášová, R 928
12. 3. 1997	Jana Koštuříková, R 858

Životní jubilea...

18. 2. 1997	Josefa Blahová, R 81	81 let
22. 2. 1997	Berta Klabašová, R 782	87 let
28. 2. 1997	Anežka Hnilicová, R 130	82 let
5. 3. 1997	František Bařina, R 113	83 let
9. 3. 1997	Františka Mináříková, R 538	83 let
9. 3. 1997	Františka Vacenovská, R 506	84 let
13. 3. 1997	Ludmila Blahová, R 923	80 let
26. 3. 1997	Vincencie Kordulová, R 208	83 let
26. 3. 1997	Františka Vacenovská,	
	DD Strážnice	85 let
2. 4. 1997	Anna Tomanová, R 537	85 let

Dne 20. dubna 1997
se dožívá svěžich 80 let
pani
JOSEFA POLIŠENSKÁ
z Ratiškovic č. 351

*K tomuto významnému jubileu všechno nejlepší,
hezké zdraví a životní pokody do dalších let!
s poděkováním za výjehou a pomoc přejí
syn František a dcera Josefa s rodinami*

Zvadlo

SK Baník Ratiškovice připravuje na 8. května 1997 již 14. ročník pochodu Kolem Ratiškovic. Proto si na tento den neplánujte žádné jiné úkoly než účast na této akci. Připravte si kvalitní obuv, dlejte do potádku kola a přijďte udělat něco pro své zdraví.

Pochodovat a jezdit se bude po nových trasách na klasické vzdálenosti:

ZVOU POŘADATELÉ

Proč stávkují učitelů?

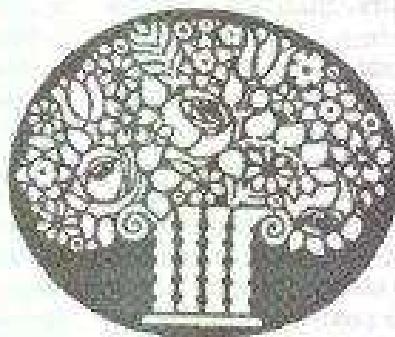
Vtisku byla stávka učitelů zdůvodňována pouze mzdrovými požadavky učitelů. Osobně jsem přesvědčen, že otázka výše plátů byla až tou pomyslnou třešničkou na dortu. Pokusím se vám násnit problémy základního školství, které nás v současné době nejvíce trápí.

„DŘÍVEJŠÍ DOSPÍVÁNÍ DĚtí S SEBOU NA ZÁKLADNÍ ŠKOLU PRINAŠÍ PROBLÉMY, SE KTERÝMI SĚ DŘÍVE POTÝKALY AŽ UČNOVSKÉ ŠKOLY NEBO DOKONCE ARMÁDA.“

Na prvním stupni základní školy bylo hodně hodin psaní. Navíc je hodně učebnic koncipováno jako pracovní sešity, do kterých děti pouze doplňují výsledky. To je z hlediska daného předmětu jistě výhoda, ale vytváří se tzv. vypsaná ruka. Stačí si pak prohlédnout sešity žáků ve výš-

Svatby...

5. 3. 1997	Noé de Freitas Mendes, Portugalsko
	Hana Sasinková, R 959
15. 3. 1997	Miroslav Kordula, R 939
	Ludmila Herníková, Vacenovice
29. 3. 1997	Libor Pavlik, R 603
	Jana Stratilová, R 969

Zemřelí...

7. 2. 1997	Filomena Příkaská, R 299	71 let
22. 2. 1997	Rozálie Antošová, R 640	77 let
2. 3. 1997	Josef Kleuda, R 209	76 let

Údaje o narození, uměření manželství a smrti jsou zverejňovány na základě matričních deklarací jiných úřadů a jsou závislé na termínu obdržení jejich kopí.
HANA SASINKOVÁ, Matrička

sich ročnicích a zjistíme, že i zám autor rukopisu má problémy přečíst, co vlastně napsal, nemluvě už o tom, že by se měl podle těchto nečitelných zápisů učit.

Podobná situace je i ve čtení. Bohužel dnešní doba vyznává tzv. pašerovou kulturu, kdy většina žáků školy vám vymenuje všechny televizní seriály, včetně jejich hrdinů, ale na otázku „Co jsi cestil v poslední době?“, pokrčí rameny. Přitom v knihkupectví, ale i v knihovnách, je dostatek kvalitní, věkově přiměřené literatury. Stačí jen na chvíli odložit papuče.

Aži nejhorská situace je ve slovní komunikaci dětí. Vysedávání u televize nebo u počítače je totiž nenutí používat řeč, jako dorekumivací nástroj. Důsledkem toho je malá slovní zásoba a obtíže při přesném formulování vlastních myšlenek. Tyto děti se obtížně zapojují do kolektivu. Mají problémy v okamžiku, kdy své představy musí přizpůsobit potřebám ostatních. Do osnov Obrázne školy byl zařazen předmět dramatická výchova, který by měl děti vést k tomu, aby se naučily nebát se vystoupit s vlastním názorem a umět jej obhajit, aby se zkrátka naučily mluvit. Myšlenka jistě velmi chválihodná, ale blížší materiály k její realizaci zatím ministerstvo nevydalo.

Dalším problémem je otázka výuky cizích jazyků. Ministerstvo hojně rozhodlo, že cizímu jazyku se budou učit povinně všechny děti již od čtvrtého ročníku. Vábec přitom nepřihledlo, že nekteré žáci mají pro-

blém s jazykem mateřským, natož pak cizím. Dříve úniková rušina nemí v dnešní době v kurzu a kolik z rodičů může svým dětem pomocí v angličtině či němčině? Aprobovaní učitelé západních světových jazyků byli v minulosti ze známých důvodů spíše výjimkou, dneska čerství absolventi do škol prostě nenastoupí. Dřívá většina se jich věnuje překladatelské činnosti nebo soukromé výuce. Například na naší základní škole vyučuje cizímu jazyku devět učitelů, ale jen jeden z nich splňuje kvalifikační předpoklady.

Dlouhá léta se valilo po tom, aby se žákům na druhém stupni zkrátilo denní vyučování, protože těch 28 až 32 hodin týdně je skutečně mnoho. Ministerstvo snížilo týdenní počet hodin pro žáky o dvě hodiny - jednu hodinu českého jazyka a jednu hodinu matematiky týdně. Dovedu si představit, že se na základní škole děti nedozvědějí o štěpení atomového jádra, o těžbě nerostů v Jihu Americe, o esterifikaci atd., ale těžko se smířím s tím, že ta jedna hodina matematiky a čestiny představuje za dobu, co žák chodí do 6. až 9. třídy, téměř celý jeden školní rok, který bude v konečném důsledku citelně chybět.

Školství za minulého režimu se vycítalo, že se v určitém dnu učivo v všech školách v republice stejně učivo. Dnes je situace jiná. Ministerstvo pouze stanovilo minimální týdenní počet hodin pro daný výukový předmět, který musí žák za školní docházku absolvovat. Záleží

pak jenom na škole, jestli například s fyzikou začne v šestém, sedmém, či dokonce v osmém ročníku a skončí s ní v sedmém, osmém, či v devátém ročníku. Jak se ale s touto „vymožeností“ vyrovnají žáci, kteří se během školní docházky budou stěhovat do jiného města?

Pošledním problémem, o kterém se zmíním, je komplexní výchovný působení školy. Podle listiny o právech dítěte nemá škola žádnou pravomoc vybírat a řešit přestupky svých žáků mimo školu, ani je za tyto přestupky jakkoli postihovat. Plná odpovědnost za tyto delikty leží pouze na rodičích. Přitom škola se nechce ztrknout své spoluodpovědnosti za výchovu dětí. Byli bychom velmi rádi, kdyby nám kromě rodičů pomohla v našem společném výchovném snažení i veřejnost, která zatím, bohužel, drobné přestupky našich žáků „nevidí“ a větší přestupky starších raději ani nechce vidět. Dřívější doslování dětí z sebe na základní školu přináší problémy, se kterými se dříve potýkaly až učňovské školy nebo dekonce armáda. Mám na mysli organizované kradeče, šikanování, drogy atd.

Uvedl jsem jen některé problémy, které nám učitelům kazí „klidné spaření“, a na které jsme svou stávkou chtěli upozornit. Jednou odpovědi ministerstva bylo propustit 9 000 učitelů, zvýšit počet žáků ve třídách a zvýšit úvazky učitelům. Pro informaci - nastupní plat vysokoškolsky vzdělávaného učitele je od 1. ledna t. v. 6 010 Kč.

ZS

Historie

Střípky z Ratiškovické kroniky

Sportování v naší obci kolem roku 1900

Ve městech už určitý druh tělovýchovy byl zaveden, ale na vesnici to byly jen dětské hry.

„Mládež školní (kluci), hráli z jara kuličky. Později to bylo o grejeary, pětiny, šestky a mládež vyskolená i o koruny. V letě to bylo hrani na metu a na špráška. Při pasení u lesa

to byla lození po stromech a v mládém lese to bylo skákání z ohnutého stromu na druhý stromek. Známa byla rovněž hra na schofu.

Děvčata - jak předškolního věku, tak i školáčky - si hrála s panenkama a s haderkama, kterých bylo hodně. Dále si děvčata hrála s různými střípkami z rozbitého nádobi, nie proste nazmar neplňlo.

Odrostlejší mladíci pořádali zápasy (pasování) a různá zvedání těžších břemen byla mezi nimi v oblibě.

V zimě bylo mezi dětmi i většimi - oblibeno klouzání na ledě, brusle nebylo, tak to byly šlajfony, nebo sánky zvané skydy. Při dostatku sněhu to bylo „gulování“. Byly pořádány „války“ nejen menších skupin kluků, ale i „válka“ Pisy proti Dědině atp. Bitvy se účastnilo i přes sto kluků. Někdy to byla válka i s Vašnovicemi, to u kluků starších.“

MARTA KORDULOVÁ,
REDAKTORKA OSÍ

„KDYŽ JSEM VYHLEDÁVAL STARÉ ZVÝVKY, ZPĚVY A TANCE, OBJEVIL JSEM STARÉ KALENDÁŘE Z ROKU 1857 A 1858, KDE ZAUJAL MOJI POZORNOST ČLÁNEK O STAVBĚ KOSTELA V RÁTIŠKOVICích.“

Článek převzal z časopisu *Hospodář* (1955) vycházejícího v USA.

Stavba kostela

Važená redakce, milí čtenáři a krajani! Všechny vás pekne pozdravuj a na vědomost děvám, že žiji a rád na vás vzpomínám. A když jsem se zase mezi vás dočkal, sdělím vám kus pravdivé historie o houževnatosti a pilnosti lidí obec Ratiškovice před sto lety, jak to současník té doby napsal.

Když jsem vyhledával staré zvyky, zpěvy a tance, objevil jsem staré kalendáře z roku 1857 a 1858, kde zaujal moji pozornost článek o stavbě kostela v Ratiškovicích. Věřím, že to zaujme všechny rodáky tam daleko za mořem, a že budou na své překvapeni. Nestává se často v dějinách, aby se člověk uměl vypořádat s překážkami a nedostatkem peněz tak, jako to udělali Ratiškovští; od roku 1831 byla obec čtyřikrát napadená cholrou, a to nejvíce v letech 1855 a 1856, kdy mnoho dospělých i dětí zemřelo. V roce 1853 se postavila škola a 10. června téhož roku velké kropobití nadělalo mnoho škody. Poslechněte si tedy tu historii, jak ji napsal Jan Šmigmator, kaplan v Dolních Dubňanech.

Na vlném shromázdění obce Ratiškovské 19. listopadu 1854 u příležitosti svěcení nového kříže na cestě k Mistřinu a svěcení nového obrazu Panny Marie na školním stavení, promluvil pan farář Karel Končený takto: „Milí sousedé! Nyní jste se přesvědčili, kterak horlivostí a povnou vůli jenom jedna rodina postavila kříž, který jí stál přes 100 zl. st., a vy všichni jste svou svorností zbudovali tento obraz. Zde byste též zvětšenou horlivostí nemohli sobě česem zbudovat věnu kapli, abyste nemuseli vždy mezi službami Božími v dešti, ve sněhu a horku pod širým nebem stát!“

To osadníci Ratiškovští skutečně vždy museli, nebo tamější kaplička je dva sáhy dlouhá, jeden sáh široká

a vysoká, takže se podoba víc sklepu než psovátnému místu. Nevede se jím lépe, když jdou do dubňanského kostela, ke kterému jsou privátně, nebo hodinu cesty musí uraziti a často též venku státi, nebo tamější chrám sotva pro domácí stačí. Právě tak si nepočítaj, když jdou do kostela v Miloticích, v Rohatci nebo Hodonině. Z té příčiny již po mnoha leta projevovalo spravedlivé přání, aby měli svůj vlastní stánek a svého kněze. Slova „Zde byste svornosti nemohli sobě postavit věnu kapli“, projala jako jiskra žilami všech, a občané se vyjádřili, že pořádný kostel by sobě rádi vystavěli a faru zbudovati, aby o vlastního kněze zadatí mohli; v tom jim pan farář Končený nápomocný byti slíbil.

Po nějakém čase pozval občany ratiškovské do školy, kde je vybízel, aby měsíčně nějaký příspěvek kládati, z čehož by jistina povstala, aby především stavivo ze zaopatření mohlo. Sám prezatím hned 10 zl. položil. Příkladu páne farářova následoval starosta František Foltýn, který položil 6 zl. st., rovněž tak Jakub Vacenovský a mnozí jiní. Ještě Slovák, jménem Jan Buřina, prohlásil, on že dá všechno kamenné do základu potřebný. V okoli Rati-

šovice kamene není a dovážen být musí, proto s velkou radostí toto slyšano bylo. Přes 200 zl. st. ten kámen stál, takovou oběti stavba urychlena byla, a proto mohle Jan Bartina zakladatelem kostela ratiškovického jmenován byti.

Obec pak obrátila se na c.k. podkrajského v Kyjově, pana Josefa Thurnicera, jakožto politického představeného a na c.k. správce statků v Hodoníně, pana Leopolda Krejčíka, a nalezla u nich panu silnou podporu. Byla ustavena komise na 22. března 1855, jednání se dělo panem aktuárem Stoklásou a protože se podepsaly. Nákrese nového kostela učinil pan Licht, stavitelský mistr z Hodonína, a uvolil se ke stavbě dohližet zdarma. Vedení stavby přijal na sebe pan František Begl, sednický mistr z Hodonína. Náklad na nový chrám byl vypočítán na 28 tisíc zl. st., z čehož čtyři tisíce mohly připadnout sednickému mistru. Hned 4. května byly vykopány základy, při kterémž zkušeném pedaném každý osadník se zúčastnil. Požádán byl také duchovní úřad diecéze brněnské o dovolení stavby, a ta v srzeni konzistorium 19. května 1855 povolená byla.

Položení základního kamene stanoveno bylo na úterek svatodušní dopoledne dne 29. května, ke kteréž slavnosti mnozí hosté přiváženi byli. Zdálo se však, že počasí slavnosti příznivě nebude. V pondělí k večeru strhl se velký lijavec, jehož ráděním sem tam potoky ze svých břehů vystoupily. S malými přestávkami přešlo celou noc a ještě ráno bylo začáteno. Jak ale přicházela doba svěcení základu, měně přeskoč, nebe se

vyjasňovalo, a před počátkem slavnosti teplé sluněcko se mile usmívalo na zemi. Pozvani hosté se poznamáhali s jízdními a velebný pan děkan sice už s četnou asistence slavnou točí svatou v tamní kapliče, které přes tři tisíce lidí účastno bylo.

Potom způsobem slavným položen zakladní kámen, do kterého položili památné listiny. Leží vedle sakristie v průří, který presbyterium od kostelní lodi dělí, asi tři stívevice hluboko v zemi. Místo, kde jsou nyní hlavní dveře a kde bude oltář, bylo brázami a kritim okrášleno. Téhož roku položen byl základ, jehož téměř do polovice hned 29. května se zbudovalo. Tu končí první doba stavby ratiškovického kostela, a ostatní stavba pro nedostatek staviva nebudoucí rok odložena byla, krom příprav, které s velikou nadějností se dělaly.

Jakmile roku 1856 slavci v okolních lesích radostně zvěstovali jaro, hned se nesmírná činnost jeví. Jeden bylo vidět na obecních pastvinách dříví sekat, jiné zase nasekané k cihelné vlastním potahem dovážet. Tito pomáhali cihlářům, tamní zedníkům u kostela; dovnitř vápno, cihly, křídlice i voda. Muži páliли vápno, ženy dělaly maltu, mládenci stavěli lesení, panny podávaly vápno, ženám; jiní přinášeli desky, podá-

vají maltu, ba i dříky na zebříku seděly a zedníkům cihly podávaly. Když uslyšely okolní dědiny o této skutečnosti, s radostí penězi ku pomocí přispívaly; tak obec Vacenovická věnovala 154 zl. 55 korun stř. V tomto čase postaveny byly kostelní zdi až po okna. Zde končí druhá doba, neb pro nedostatek prostředků nemohlo být ve stavbě pokračováno.

Dřevo na stavbu, dřívno ve Václavicích u Vsetína zaručené, pro nedostatek vody v řece jen do Nedakonic poslano být mohlo, a sem čtyři hodiny cesty Ratiškově v horku pro dřevo na kostelní krov s umoleným potahemjeti musili. Když dojeli se dřevem do Vacenovic a dalej již nemohli, osadníci vacenovští zapřáhli potah svůj a dříví do Ratiškovic dovezli. Ted ale měli za dřevo počítat peníze, a kde si je zaopatřit? Tu starostovi prerazechý list byl doručen, kdo sdíleval mu pan farář, že císař Ferdinand Dobrotivý a císařovna Maria Anna na prosbu obce Ratiškovské na stavbu nového kostela tiše zl. stř. darovali, a že dne 15. července se do Železie pro zminěnou sumu pojede. Když je nouze nevyhýši, Pán Bůh bývá nejblíže.

Když byla mnoha cíbél napadeno a vápno zacpatřeno, započala se třetí doba stavby kostela, a sice počátkem

září. V té době dosáhla horlivost nejvyššího stupně. 22 zedníků a 12 tesářů se všemi potřebnostmi musilo být při stavbě obdarováno, a tak tři čtyři dny v týdnu musil každý s potahem být u kostela a to v čas setí; po několik dní přes sto lidí bylo zaměstnáno u kostela ruční prací. Také z výkonných dědin přispívali lidé ku pomocí i s potahy, a v tom ohledu vyznamenaly se obce Vacenovice, Mijošice, Robatec, Víkoš a Bojanovice. Kostelní zdi byly na podzemí dostavěny, rovněž krov byl vytažen a křídlice pokryt. An ještě zedníci o vědi a tesáři o krovu pracovali, navštívili stavbu kostela císař František Josef, a obětavost osudníků i bratrskou pomoc sousedních osad pochválil.

Zedníci pracovali až do nastavění mrazů, načež dostavění véze a kostelního klenutí odloženo na budoucí rok 1857. Tak se vypíná kostel ratiškovský k nebesům. Z jeho zdi je vidět Javorinu, starnutý Buchlov a celou krajинu, kde leželo hlavní město Velehrad. Je vidět krajinu, kde apoštoly moravští Cyril a Metod hiáslali poprvé evangeliem našim předkům, a kde zakládali kaple a školy...

*Rodinnu a známé zdraví vás přání
Joška Blaha.*

Historie

Noční výsadek

„...PRO VELKOU TNU ANI NEPOZOROVÁLI, ŽE V JEJICH BLÍZKOSTI SESKAJUJE ČTYŘČLENNÁ SKUPINA PARAŠUTISTŮ CARBON...“

13. dubna 1944, kdy nad lesem Růžniček kroužilo bombardovací letadlo. Na jeho palubě čekaly dvě skupiny parašutistů, které se připravovaly k seskoku a plnění svých vojenských povinností.

Těžce nočí se v sousedních Vacenovických kopulech, jak se tenkrát říkalo „na černou“, nějaká zábova a po jejím skončení se některí její účastníci z Ratiškovic vracejí domů náležitě rozjařeni vinem a slivovicí. Jejich zpěv náhle prerusil huk letadla, které nízko nad jejich hlavami kroužilo. Pro velkou tnu ani nepozorovali, že v jejich blízkosti seskakuje

čtyřčlenná skupina parašutistů Carbon ve složení kapitán František Bogataj, rotmistr Josef Vanc, rotní František Kobzik a četař aspirant Jaroslav Šperl. To se dozvěděli až po ranu, kdy už gestapo z Hodonína obklíčilo les a blízko padásky, které zůstaly na stromech. Původně měla tato skupina seskočit v prostoru jihovýchodní Moravy, kde měla kontaktní adresy na své budoucí spolu-pracovníky. Pristáni mezi Vacenovicemi a Ratiškovicemi se skupina Carbon ocitla v severní části svého operačního prostoru.

Spolu se skupinou Carbon letěla skupina Chay, která ve složení četař aspirant Antonín Bartoš, četař aspirant Jiří Štorman - Šífrant a radiista skupiny - četař aspirant Čestmír Šikola. Výsadek této skupiny se uskutečnil o několik minut později u Mysločovic na Zlínsku.

Skupině Carbon nastaly po seskoku velké těžkosti, protože se spolu sešli jen rotmistr Josef Vanc a rotní

Základnou pro zvláštní operaci na Československém území za druhé světové války se stala jižní Itálie v okolí Bari a Brindisi, kde byla zřízena odletová letiště, spojovací a výcvikové základny a vykávací stanice před odletem. Těchto letišť bylo pak od roku 1944 používáno k letům amerických letadel typu Halifax a Liberator. Šlo o bombardovací letouny, které byly upraveny pro seskok v podlaze. Výsadky se provádely převážně v noci z výšce 200-300 metrů za sníženou rychlosť letounu. Bylo to po půlnoči z 12. na

František Kobzik, kteří spolu postupovali do vrčeného prostoru oblasti Uherského Brodu, kde byly dojednány kontakty na záchytných adresách. Přemoci se jim však nedostalo, a proto žili v lese. Dne 6. května 1944 se schovali na půdě domku Františka Lukáše č.p. 89 v Rudicích, anž jej předtím o to požádali. Majitel je zpozoroval, a protože se domníval, že jde o tuláky či zloděje, tak je udal na četnické stanici, ač sám byl bývalý legionář a četník. Během několika hodin byli parašutisté obklíčeni četnickem a v nastalé přestřelce velili dobroyečné smrt před zatčením. Tím ztratil Carbon polovinu svého stavu. Jejich velitel kap. František Bogataj se marně pokoušel vyprostit nákladní padák, který se zachytil na stromech. Skupině tak zůstal pouze rádiemaják Eureka, který doprovázíl na určené místo. Po usilovném pochodu se dostal z desátu procesovací akce gestapa a první noc přežil v úkrytu pod hromadou lusť a větví v blízkosti Bzence. Druhou noc dorazil do Ostrožské Nové Vsi, kde našel dočasný úkryt u své příbuzné Kateriny Zálesákové. Četník aspirant Jaroslav Šperl byl opatrnejší a měl i víc štěsti. Po strašiplno cestě a několika odmítnutích a událostech dorazil na záchytnou adresu k M. Hrabalové ve Věškách. Zde našel pomoc a podle predem dohodnutého postupu tu vyčkal na další pokyny svého velitele. Skupina se jako celek nikdy nesešla. Ztráta spojuvajících prostředků vedla velitele Carbonu k bledší cestě, jak dát o své situaci zprávu do Londýna. Usilovná snaha o spojení s Londýnem byla nakonec korunována úspěchem zásluhou spolupracovníků z domácího odboje, kteří pro Carbon zestrojili vysílací stanice. Domácí odbojový pracovník M. Kuchař byl úspěšný a zestrojil koncem roku 1944 dvě radiové stanice. S první z nich se mu podařilo navázat spojení 24. ledna 1945 s Londýnem. Stanice Jarmily měla hlavní vysílací stanoviště v Leuce v objektu Knápova mlýna. Záložní stanoviště a druhou stanici bylo zřízeno v Kunovicích u paní Idy Králikové. Hlavního radiotoku Carbonu byl i nadále četník aspirant Jaroslav Šperl. Navázáním radiového spojení v únoru 1945 obnovil Carbon predpoklady svého poslání a zahájil vlastní zpravedajskou a organizační činnost. Paraskupina Carbona spo-

lupracovala též se skupinou Clay, Potasch a Spelter. Proto poté, když roku 1945, kdy se Clay dostává do obtížné situace, přebírá její místo a iniciativu. Další uspěchy odboje v tomto regionu, zejména dodávky zbraní a bojová činnost jsou spojeny s jeho jménem. Poslední bojovou činností skupiny Carbon byla akce z 27. dubna 1945, při které spolu se skupinou místních odbojářů osvobožili obec Popovice od Němců a vyšli vstříc postupující sovětské armádě a 1. Čs. armádnemu sboru. Tím vyvrcholila činnost Carbonu a skupina vyšla z německého týmu. Carbon měl 270 přímých spolupracovníků, prosadil se pozarubohradní bojovou činností a spolu se skupinou Clay je nepochybne nejúspěšnější z II. odbojové MNO.

Jistě vás bude zajímat poválečná činnost členů skupiny Carbon a Clay. Ve většině případu našli uplatnění v Čs. armádě, bohužel jen do února 1948. Po únoru se o jejich další osud postaral přednost 5. oddělení hlavního štabu, oddělení obranného zpravidajství - major Bedřich Reicin spolu s přednostou

odboru osvěty a výchovy - majorem Jaroslavem Procházkou. Tito pánové byli v té době předními členy ÚV KSČ. Nastalo zatýkání parašutistů ze západu a vykonstruovanými procesy byli odsuzováni k dlouholetným pobytům ve věznících. Jen několika štastným se podařilo utéct před zatýkáním na západ, kde si zachránili holé životy. Mezi ty štastné patří ze skupiny Carbon František Bogataj a Jaroslav Šperl, kteří žijí v Americe. Jiří Štokman odcestoval také do Ameriky, kde zemřel. Čestmír Šikola byl zatčen a odsouzen na dva a půl roku do těžkého žaláře. Dnes žije na Malé Skále u Turnova. Tak se vlast odmenovala po únoru 1948 našim hrdinům z druhé světové války. Tady se musíme trochu poopravit, te nebyla žádna vlast, ale tehdejší KSČ.

Bylo by důležité obec Ratíškovice, aby v blízkosti dubu u osoby smíření na Rudník, kde parašutisté seskočili, nechala zřídit malý památník hrdinům odbojářům ze skupiny Carbon, včetně jejich jmen a fotografií.

Beskedy 18. 2. 1997

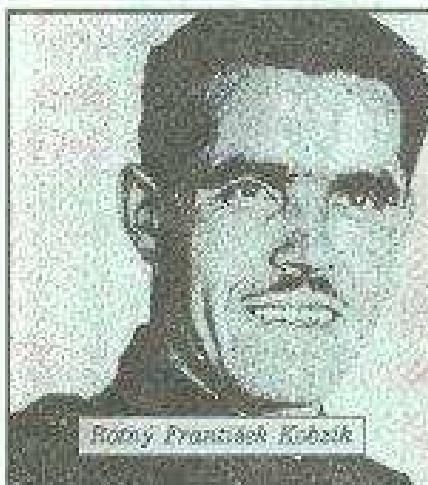
Z knihy Jiřího Šolce „Bylo málo mužů“ čerpal Jan Šupálek

Kapitán František Bogataj

Radioman Josef Vana

Radioman František Kuchař

Captain aspirant Jaroslav Šperl

Zkušenosti z práce zdravotně postižených občanů

„V LETOŠNÍM ROCE SE V RÁMCI SDRUŽENÍ OPĚT USKUTEČNÍ ŠEST REKONDIČNÍCH POBYTU, VĚTŠINOU V LUHACOVICích.“

Na okrese Hodonín pracuje 18 organizací zdravotně postižených smíšených, ve kterých je organizováno 3 000 členů, které řídí Okresní výbor sdružení zdravotně postižených. Kromě toho je ustaveno i několik organizací specifických pro určitý druh nemoci, které řídí jednotlivé okresní výbory sdružení. Jedná se hlavně o služové a zrakově postižené občany.

V nedávné době byl naš okresní výbor oceněn dopisem od nadřízeného orgánu a požádán o to, aby pozastavy z naší práce byly zveřejněny v celostátním zpravedlaji. Proč se naš okres dostal do popředí zájmu nadřízeného orgánu? Je tomu proto, že v rámci sdružení je naprostá shoda s dobrá spolupráce, ale také proto, že bez jakýchkoli dotací se podařilo uskutečnit velkolepé dílo. Ze starého domku, téměř ve středu města, se nám za pomocí desítek sponzorů podařilo provést stavkovou úpravy tak, že v této budově je kancelář střediska pro poradenskiv, které slouží všem zdravotně postiženým občanům pro poradenskou činnost, kterou poskytuje zdarma. Denně toto středisko navštěvuje přes 20 občanů. V budově je zasedací místnost pro 30 osob, kterou využívají i ostatní organizace, jako např. DIA klub, Svaz důchodců, základní organizace z Hodonína apod. V budově je i klubovna vybavená televizi, videem apod. Jednám ze sponzorů, který na tuto akci přispěl je i Obecní úřad v Ratíškovicích. Okresní výbor sdružení zdravotně postižených za tento finanční příspěvek ve výši 1 000 Kč vyslovuje poděkování. Naš okresní výbor se snaží o to, aby zdravotně postižení občané v naší obci měli z tohoto daru nejaky prospěch, a proto v roce 1996 zakoupil za 7 000 Kč listky do bazénu, dal do organizace pět poukazů na masáže v celkové hodnotě 1 500 Kč a přibližně 20 zdravotně postižených občanů se zúčastnilo rekondici v Luhac-

vicích. Každý z těchto občanů obdržel příspěvek od státu ve výši 1200 Kč.

Na rok 1997 jsme si vytýčili minu hem náročnejší úkol než v předešlých letech. Vybudovat do budovy bezbariérový přístup s rozpočtem nákladem 250 tisíc Kč. Ziskali jsme celou radu sponzorů, kteří na tuto akci přispěli. Například město Hodonín 120 tisíc Kč, konto Barrière 40 tisíc Kč, Komercní banka 20 tisíc Kč, ale prostřednictvím základních organizací ZP i farmlandy f.k. cirkve, které na tuto akci přispěly 24 tisíc Kč, ČSAD Hodonín 15 tisíc Kč, atd. Koncem roku nám k tomu, abychom mohli akci realizovat, chybělo jen 30 tisíc Kč. Obrátili jsme se proto i na naše základní organizace, aby nám pomohly na tuto akci sehnat sponzory. I když základní organizace v naší obci nám tuto pomoc odmítla, podařilo se nám zbyvající částku záslužnou několika organizací sehnat a již od března mohou načítávat naše zařízení i vozíčkáři.

O práci Okresního výboru sdružení zdravotně postižených piše pro-

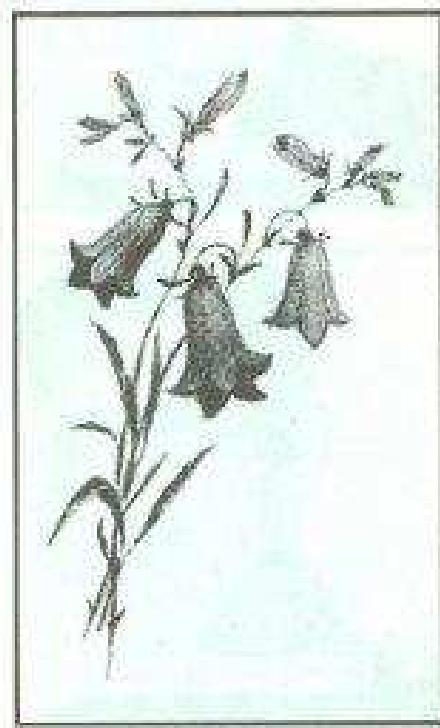
to, že se na něm výrazně podílejí zdravotně postižení z naší obce. Nejen, že máme zastoupení nejméně po dvou členech v okresních výborech služové, tělesné a vnitřné postižených, ale i v samotném sdružení, které má 15 členů jsou tři členové z naší obce. Je to MUDr. František Toman, pan Miroslav Partika - předseda sdružení a pan Oldřich Vojtíšek - hospodář. Peradenské středisko, které je součástí sdružení, vede paní Marie Tománová. Všichni ti občané naší obce mají výrazný podíl na tom, že Sdružení zdravotně postižených na našem okrese dosahuje trvale dobrých výsledků.

V letošním roce se v rámci sdružení opět uskuteční šest rekondičních pobytů, většinou v Luhacovicích. Termíny jsou září a listopad. Začátkem dubna pro nás sociální odbor okresního úřadu připravil třídenní soustředění na Radějově. Budou na něm přítomní předsedové základních organizací a okresní funkcionáři.

Základní organizace Sdružení zdravotně postižených ze Strážnice nabízí našim zdravotně postiženým občanům celou řadu zájezdů a rekreačních pobytů za sníženou cenou, které jsou v Mariánských Lázních a ve Vysokých Tatrách a odjezdem autobusu z Ratíškovic. Naši občané této služby v plné míře využívají. Letos v březnu této nabídky využije 20 občanů naší obce v Mariánských Lázních. Další pobyt je připravován na podzim. Tato organizace ročně pořádá přes sto různých zájezdů. Předsedkyní této organizace ve Strážnici je naše rodák, paní Božena Poznecká. Tato organizace má přes 600 členů.

V rámci okresu máme celou řadu dobrých příkladů o tom, jak základní organizace pomáhají a co všechno dělají pro zdravotně postižené občany.

MIROSLAV PARTIKA,
PŘEDSEDA OV SZDP HODONÍN

Skeptici a homeopatie

„NA ZÁHADY KOLEM HOMEOPATICKÝCH LÉKŮ UPOZORNUJÍ JIŽ NĚKOLIK LET HOLANDŠTI SKEPTIKOVÉ...“

Kazdy den se setkávame se stevkami informací, které mohou být pravdivé či nepravdivé. Mnohdy o jejich pravdivosti musíme rozhodnout sami, a to na základě našeho vnitřního přesvědčení, zkušenosti a nekdy i podle „zároveňho selského rozumu“. Zajímavou skupinu tvoří ty informace, jimž pouze z nejrůznějších důvodů věříme, avšak jejich „pravdivost“ je za hranicemi našeho vzdělání, rozumu či poznání. Tchdy veníků velmi ohavné dilema: „Věřit, či nevěřit?“. V nedávné době mne do podobné situace přivedla otázkovýznamu homeopatie a zvláště homeopatických přípravků.

Homeopatie patří do oblasti tzv alternativní medicíny, která vychází ve svém učení ze zákona podobnosti, čili v podstatě známenia, že podobné se léčí podobným. V homeopatické praxi jde o podání prostředku, kterým se organismus natah k posil, že může příčinu nemoci zlikvidovat sám, neboť je důležité léčit práve příčinu nemoci a ne následek. (V klasické situaci je lékařem předepsán lék, který příčinu nemoci neléčí, ovšem jen projevy této nemoci uti muje). Objevitelem a zakladatelem moderní homeopatie je dr. Christian F.S. Hahnemann (1766-1843).

Konkrétní otázku důvěry či nedůvěry v tuto metodu léčby nemoci u mne vyvolala skutečnost, týkající se přípravy homeopatických prostředků. Při výrobě léčebných přípravků totiž dochází k ředění základní látky (tinktury nebo esence) rozpouštědly (nejčastěji lít o koncentraci 30 až 60 %), čímž vzniká směs s absurdně nízkou koncentrací základní látky. Nejčastěji se používá desimální (desetinné) ředění, kdy k jednomu dílu základní látky přidáme devět dílu rozpouštědla (ředidla). Timto prvním ředěním získáváme směs s koncentrací 10 %, neboť s potencí D1. Protože v homeopati plati zásada, že ředěním účinek roste, lze najít homeopaty po-

užívající preparáty s potencí (ředěním) D 200! A zde je ten problém.

Podle zákonů matematiky a chemie je známou skutečností, že u latky a ředěním vyšším jak D 23 není v takto získané směsi už ani jedna molekula základní (výchozí) látky. A přitom homeopatika o vysoké potenci maje podle zkušenosti homeopatů vysokou účinnost a skvěle působí zejména na psychiku člověka. O přípravcích s koncentrací větší jak D 30 můžeme již s jistotou tvrdit, že jde o léčbu „rozpuštědlem“, to jest čistým alkoholem? (Proto nsi je tak zdravi prospěšná čistá a nefalšovaná domácí slivovice na „palení červ“ - samozřejmě v malém množství.)

Na záhady kolem homeopatických léků upozornují již několik let holandskí skeptikové - spíškovi vědecki pracovníci z mincha odvětví, zdraví ve společnosti SKEPSIS. Cílem této ryze vědecké společnosti je obrana vědeckého nazírání na svět a kritický přístup vůči tzv. parapsychologickým jevům a pseudovědě. Podle této skeptiků je nutné přijímat fakta pouze na základě zkušenosti a rozumové argumentace, jež určuje pokrok v každé vědě.

V různých článcích, jenž vydávajíto vědec ve svém časopise SKETTER, se mimo jiné uvádí (mířením podložené informace), že například voda nabraná z řeky Ryn. do niž ústí splášky z farmaceutických továren ve Švýcarsku, obsahuje tak vysoké koncentrace všech léčiv, že by mohela být daleko silně zřízena, aby koncentrace látek odpovídaly homeopatickým přípravkům.

Silná vira v kládný účinek homeopatických léků je dále podepřena i tím, že homeopatie skutečně pomáhá lidem, kteří fakticky nejsou příliš nemocni. Většina nemoci se podle názoru holandských skeptiků vylečí spontánně v rozumném čase a pacient, užívající „neškodné“ homeopatické léky, pak příčita vyléčení své nemoci právě homeopati-

kum. Příkladem je léčba senné rýny, kdy homeopatika na senou rýnu „zabere“, jelikož během užívání léků odzvání příčina, vyvolávající tu to rýnu.

Aktivita holandských skeptiků přispěla nakonec i k tomu, že homeopatické léky byly v Holandsku nedávno zákusem vyškrtnuty ze seznamu léčiv, která hradí nemocenskou pojištěnost.

Do současné doby totiž neexistuje rozumné vědecké pojednání o tom, zda v léku s koncentrací základní látky např. D 30 (jako příklad lze uvést dusičnan stříbra) - lapis, užívaný zvláště při problémech záživacího ústrojí (má tato látka (esence) své opodstatnění. Jednoduchým matematickým vypočtem lze zjistit, že v 39 mililitrech dusičnanu stříbrného je 602 triliard molekul. Pokud bychom provedli ředění typu D 30 (tj. 1:1 kvintiliónu), pak 1 molekula této „léčebné“ látky by připadla na 66 000 litrů (!) směsi.

Do sporu „věda versus homeopatie“ vstoupil před dvěma lety známý anglický lékař dr. James Bradley. Ten se snaží na základě znalosti z oboru psychologie vyřešit vzniklou situaci použitím mocí podvědomí, jehož propagátorem je i známý psycholog dr. Joseph Murphy. Tvrdí, že i ty nejskrytější souvislosti člověka a přírody lze vysvetlit naprostě rozumitelně, pokud v případě léčby jakékoli nemoci pomáha podvědomí. Každá nemoc a každá utrpení člověka je v rozporu s přírodou. Tím, že podvědomí řídí veškeré fyzické funkce, pocity a stavu člověka a nemoc způsobuje jejich narušení, můžeme při každé léčbě spolupracovat zvláště s naším podvědomím. Kladná a hluboká vira (přesvědčení) v možnost uzdravení se znamená pro naše tělo „tvůrce silu uskutečnit se“. Neuspěch má v tomto případě většinou dva hlavní důvody: nejistotu nebo nadmerné usilí, způsobené neznalostí podstaty a funkce podvědomí.

Na základě této akutečnosti je nesmírně obtížné najít pravdu o tisících léků homeopatie. Jde o léčbu vírou, přípravy s minimem obsahem účinné látky nebo léčbu (ve většině případů) „čistým“ alkoholem? Čemu věříte Vy?

Mgr. JOSEF HANÁK

Časy se mění

„VIŠ, VOJTO, CHLEBA SE NIKDY NEPŘEJÍŠ.
BUDE TI VŽDY VZÁCNÝ, BUDE TI VŽDY
VÝBORNĚ CHUHTNAT, PROTOŽE
TO JE DAR BOŽÍ!“

V minulém čísle Zvonu jsem uvedl jednu ze stařenčiných pohádek Chléb. Dnes chci psát opět o chlebu a chci zdůraznit, proč si jej važím.

Už jako malý chlapec jsem byl maminkou veden k tomu, abych si chleba važil, protože už v modlitbě „Otcenáš“ se modlím: „Chléb nás vezdejší dej nám dnes.“ Nemohl jsem těmto slovům dleuhu porozumět, proč se tak modlime? A tu moje milá maminka moudrými slovy mi vždy připomínala onu pohádku o chlebu, kterou mi mnohemkrát vyprávěla moje hodná stařenka. Mamincova slova: „Viš, Vojto, chleba se nikdy nepřejíš. Bude ti vždy vzácný, bude ti vždy výborně chutnat, protože to je dar boží!“ Kolikrát jsem co kluk mával rukou nad těmito slovy a nepomyšlet o jejich obsahu.

Léta šla, čas běžel... Přišla válka a léta čtyřicátá. Nastal listkový systém, jenž nestasil pokryt potřebu lidí. Nastal hlad... Lidi chodili v noci ke mlynům a někdy i dost daleko, prosit mlynáře, aby jim prodal mouku, tu na chleba, tu na buchty, koláče, buleše atd. Mnoho mlýnářů se tím vydávalo do nebezpečí německým soudům, jehož zákony byly velmi přisne a neštěšily ani nejsouné lidské životy.

V té době, v roce 1942, jsem byl já, jakož i moji kamarádi J. Němc, Fr. Nešyndla, C. Políván, J. Litochleb, J. Blaha, J. Pouček a jiní, odveleni na nucené práce do Reichu. Měli jsme štěstí. Byli jsme přiděleni do Donawitz ve Štýrsku, do tamních železáren. Zpočátku jsme dělali různé práce, aby si nás pak mistři na „freiplaci“ vybírali na zaúčtení do profesi, které byly v jednotlivých dílnách zapotřebí. A tak po půl roku jsem byl zaúčten na soustruhu, který obráběl hrubé inguty o váze 4,5 tuny, pro zajímavost do kvadratů. Práce to nebyla přesná, ale odpovídala.

Když jsme do Štýrska přijeli, bylo nám hejt. Německým jidlem jsme pochrdali a žil jsme jen ze zásob, které jsme si přivezli z domova. Jenomže nic netrvá věčně a nám nase zásoby taky jednoho dne došly. Každý den jsme fasonovali 30 dkg chleba a dvě cigarety. Tři krajíčky chleba za den nám, nenasýtným mladíkům z Moravy, nemohly stačit. Na neděli jsme pak fasonovali bílou veku (na chlebíčky), 10 dkg salámu a 2 dkg margaritu. Koncem roku 1943 nám snížili dávku chleba na 20 dkg a v roce 1944 dokonce jen na 10 dkg denně, bez bílého chleba. Chléb se stal vzácným pro všechny kteří v hígru žili. Jeden kg se rovnal deseti markám, což bylo 100 Kčs. Jedna cigaretka stála Marku, takže za deset cigaret jsi dostal kg chleba. Pokud chodily batalky z domova, bylo dobré. Rodiče nám posílali výonný domácí chléb a my po nich deseti dkg ani velice netoužili. Mnozí nechávali chléba položený na stole, nevěřívali si jeho ceny. V tu dobu jsem si uvědomil, že může být ještě hůř, a proto jsem začal chléba sbírat, sušit a ukládat do kartonu od Vitela. Často jsem jej prohlížel, zda nepleskaví a sen tam jsem si kousek hodil i do modré pálešky (acezenná a osolená voda z krup). Chléb mi tam chutnal.

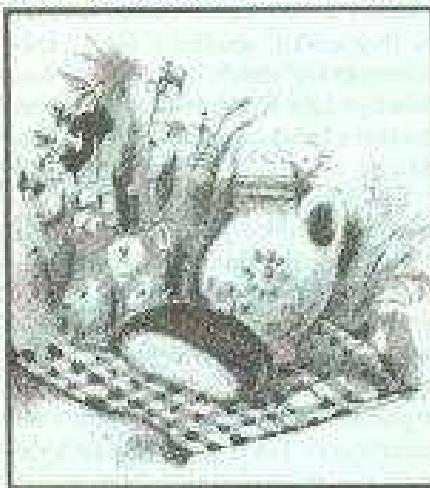
Přišel rok 1945. Toho roku jsme již batalky z domova nedostávali. Prá-

snyk Seinering byl zatarasen a vlaky tudy nemohly projížet. Tím byla obrožena i pošta, která právě toto cestou vozila zásilky z Moravy. Nastala velká bída, nastal han za chlebem. Ceny chleba rostly den ze dne. Měl jsem to štěstí, že jsem nekouřil a cigarety jsem schovával tatínskovi. S Pepíkem Němcem pracoval v továrně pekař, který v noce pekal chleba a ve dne pracoval v továrně. Pepík znal dobře německy a domluvil se s ním, že nám vymění chleba za deset cigaret. Jak jsme byli rádi. Tatínek mi již jistě odpustil, že jsem pro záchrannu života použil cigaret.

Když jsem byl v roce 1944 na výnoční dovolené, přivezl jsem si od tetiček v konzervové zásmažku - říkají s tím, že nám bude v čase nejhorším dobrá. Jednou v neděli, když kamarádi knůčeli hladem, jsem je chtěl překvapit. Do čistého lavoru jsem nalil vodu, dal do ní patřičnou zeleninu, kterou mi obstarala děvčata. Rusky pracující v kuchyni, přidali koření a zakryl žvokřitem, protože pokličku jsme neměli. Rozbíjel jsem kamennou a dekal až začne voda vřít. Pak jsem šel ke skříni, abych si vzal zásmažku, ale zle. V konzervě bylo sotva na jednu žlici! Přiskočil jsem ke kartonu a učas. V kartonu bylo jen trochu zbytků chleba. Zloba se mnou zatrásla a nepřejete si slyšet ona slova, která jsem na kamarády vychrlil. Zlost se mne lomovela a já bych se tehdy i rval. Tu jeden z mých kamarádů, Franta Tomáš z Rohatce, ke mně klidným hlasem promluvil: „Vojto, nezlob se a nenaďavej. Byli jsme moc blázní a potom byl to i nás chléb. Myslím si, že to pochopíš.“ Pochovil jsem až po chvíli uklidnění. Vzpomněl jsem si na jejich pusuňšky, když jsem chléba osčtrvoval. Odpustil jsem jim, protože mne všechni přišli odeprosit s tím, že je k tomu přinutil velký hlad. Voda v lavoru ještě vřela. Vhodili jsem do ní poslední zbytky zásmažky a chleba a všechnu pochremadě jedli „x jedné velké misy“, což nás opět udebralo a dalo dohromady.

Vzpomínám často na tuto příhodu a v duchu si opakuji, jestli pochádka Šál nad zlatem byla krásná, pak ta stařenčina. O chlébu jí dala trumf, protože dovedla i přes velkou nenávist znovu spojit kamarády.

VOJTA KOTĚN

„LÉČIVÉ ÚČINKY KLÍČKŮ ZNAJU A VYUŽÍVALI JIŽ LÉKAŘI STAROVĚKÉ ČINY“

Klíčky ke zdraví

Jaro klepe na naš, po zimě trochu vyčerpaný, imunitní systém. Není se temu divit. Čerstvé zeleniny a ovoce je v našem jídelníku poskrovnu, zahrádky jsou podřímuji, ale je tu přece jen něco, co v malém množství nahradí mnoho a dokonce lečí. Léčivé účinky klíčků znali a využívali již lékaři starověké Činy. Pro svůj obsah vิตálních látek (enzymů, vitamínů a minerálů) v koncentrované, lehké stravitelné a využitelné formě mohou klíčky posloužit jako účinný doplňk prostředek u celé řady chorob. Poradím vám ty nejjednodušší. Například klíčky řeřichy obsahují mimorádné množství vitamínu C, provitaminy řady A, B, E a z minerálů hlavně vápník. Semena

na několik hodin a pak je udržujeme vlhká (2x denně je pokropíme nebo opatrně propláchneme vodou). Za 6-8 dnů vyrůstou 2-3 cm vysoké rostlinky, používat je však můžeme již ve 3-4. dnu klíčení. Používáme je do salátu, polévek, pomazánek nebo je můžeme sníst jen tak.

Na jarní salát s řeřichou použijeme půl sáčku kvašeného zeli, pálku menšího čínského zeli, klíčky řeřichy, střední mrkev, pálce celeru, pálku citronu, jednu polévkovou lžici olivového oleje a pálku syrové červené řepy.

Počítej: mrkev, celer a řepu (syrovou) nastrouháme. Přidáme kvašené zeli z domácích zásob. Čínské zeli nařejme na nudličky, přidáme šťávu z citronu a lžici olivového oleje. Smícháme vše dohromady a většou vlnou vložíme do výhradné trouby (160 °C) a pečeme do zlatova. Vychladlé milosti obalíme ve směsi vanilkového a moučkového cukru.

Dobrou chuť a dobrou náladu vám přeje

— LUDMILA KOURILOVÁ

Boží milosti

(NERACIO)

30 žl. klíček mošky
1 kostka stoprocentního tuku
1 kostka kvasnice (či sladkou)
6 polévkových lžic mléka
1 vejce

Vypracujeme testo a rozvalíme jej na 3 mm tenkou vrstvu. Formičkami na knoflík testo vykrajíme zadane tvary. Přeneseme je na plech a necháme čtvrt hodiny nakynout. Plech dáme do výhradné trouby (160 °C) a pečeme do zlatova. Vychladlé milosti obalíme ve směsi vanilkového a moučkového cukru.

25

Houbářský kalendář

Severně i jižní část Doubravy v okolí Ratiškovic nabízí praktické houbáře široký sortiment hub po celý rok. Časné jaro nabízí pod topoly první jarní řeřichy - kašenky české, výborné do omáček i na jinou úpravu. Od dubna do začátku června plní košíky houbáři čiruvka růžovka, vhodná do omáček i k nakládání do octa. Od konce května se v dubové části nachází hřiby obecné, lišky obecné, hřiby pletnaté, muchomůrky růžovky a celý sortiment holubinek.

V této a na podzim se jak v dubových, tak v borových porostech vyskytuje bedla vysoká, vhodná na řísky. Zejména sezóna hřibů hnědých (suchohřibů). Pod březami, osikami a topoly můžeme nalézt kozačky a křemenáče. Od konce léta do pozdního podzimu nabízí borová část Doubravy klečky, lidově známé podborůvky. Podzim a závěr roku nás zavede opět pod borovici lesní, kde najdeme čiruvky

(na Slovensku lidově nazývané „svinčinky“) - zelánky, haveňky a zemničky ryzec pravé, všechny výborné a vhodné pro jakoukoliv kuchynskou úpravu. V tu samou dobu našezáme čiruvky halové i dvoubarvě a stružky mlčenky, opět vhodné pro všechny úpravy.

Ani zima není obdobím klidu. Na listnatých lesních i ovočných stranech můžeme najít typické houby: hřivu ústřičnou i penízku sametovou a při mírné zimě i čínskou hombu, ucho dildákové, která plně nabíráje černou houbu v recepcích čínské kuchyně.

S téměř jedlými, ale i ostatními druhy se mohou návštěvníci a turisté setkat při svých toulkách Doubravou v okolí Ratiškovic. Shringme ale jen ty druhy hub, které bezpečně známe, protože po celý rok rastou jak různí jedovatí dvojenci, tak i další smrtelně jedovaté druhy hub.

— VAŠEK KOPIŘ, (LEN ČÍSKÉ MYKOLOGICKÉ SPOLEČNOSTI)

RATIŠKOVSKÝ VINAŘ
zcou znáice vína na

Bodování vzorků vína

ktéří proběhne
v neděli 26. dubna 1997
v 9:30 hodin v sále
„U Šťastných“

Dále zveme
všechny milovníky vína
a dobré závazy na

Košt vína

ktéří proběhne
v sobotu 26. dubna 1997
od 14:00 hodin rovněž
v sále „U Šťastných“

VOJTA KOTĚN ml.

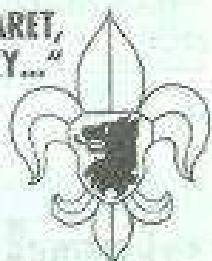
„SLADKÁ VŮNĚ SENA, LEDABYLE ODLOŽENÉ
TIHLE A SVEBYTNÉ
TVARY VĚTEVEK,
LISTŮ...“

Velikonoční výstava

Ve dnech 22. a 23. března měli občané Ratíškovic možnost zhlédnout na obecním úřadě výstavu paní Ludmily Mrákové a paní Jaromíly Chludilové, které s citem pro pozor věnovaného života provedly květinové aranžmá na velikonoční temu. Rostlinková zátiší se zlatými kuřátky a kvokavými matronami v přítomnosti předmětů z patinou mnohaletého užívání (žehličky, kloboučnická kopyla, čepáky,

„PNEUMATIKY, KRABÍČKY OD CIGARET,
IGELITOVÉ SÁČKY...“

Bobřík úklidu

Dvě sobotní schůzky venovali skauti oddílu Tuláci jarnímu úklidu blízkého okolí silnic do Hodonína a Rohatce. Z průchody skarp sesbírali devět plně naložených kár odpadků, jež zde odhadli neukázáním řidiči. Pneumatiky, krabíčky od cigaret, igelitové sáčky, skleněné a plastikové láhve... Kdo by to tahal až domů,

vídat je to tak pohodlné, stěvřit skýnkou a šup s tím ven...

Squaw obnovuje svou činnost

Upozorujeme mladé a ovládající dívky 3.-5. tříd, které se nebojí horkého slunce, studeného větru a mokrého deště, težkého batohu, dlouhých pochodu a dobrodružných výprav, že máte možnost vstoupit do skaut-

ského dívčího oddílu Squaw. Dokážete si, že nejste padavky. Zažijete dobrodružství, poznáte, co je pomoc příteli.

Přijďte mezi nás. Schůzky začínají v 15.00 hodin každou sobotu na junácké klubovně.

cíly...) vytvářely obraz neotřelé krásy prostého všechno dne. Sladká vůně sena, ledabyle odložené „tihle“ a svebytné tvary větvek, listů a květů, posbývající snahu po geometrické souměrnosti, nавozovaly atmosféru zapomenutého zákoru. Poklidná spícivající prepletec odložených věcí, suchých trav a věčně zeleného břečtanu byly narušovány nedorectým či dokonce nevyklabaným ptácivem, jež svou přítomností odkažuje na čas jara, čas probouzejícího se života, sváteční čas Velikonoce. Kdo z přírodních očekával od výstavy esteticky vykalkulované noblesní sestavy růží, chryzantém a tulipánů odcíel patrně zklamán. Kdo umí vidět krásu v bizarních setkáních všechny obyčejného a svátečního, ten se kochal.

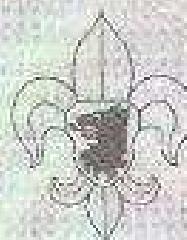
RS

Vyšel Bumerang

Dne 15. března 1997 opět vyšel občesník ratíškovických skautů „Bumerang“.

Toto dvojčíslo vychází v kvalitním tisku v nákladu 120 ks, a to za finanční podpory firmy Pekařství Petr Přikášký. Dvanáctistránková tiskovina shromažďuje způsobem informuje členy a příznivce Junáka o akcích letošního roku a o výhledech na rok letošní.

Doufáme, že vystavený Bumerang informaci se nám vrátí v podobě příznivého pochopení pro skautskou činnost.

„HRÁLO SE 22. ÚNORA 1997 V TĚLOCVIČNĚ ZŠ...“

19. ročník turnaje „O ratiškovský čepák“

Letos pojal oddíl volejbalu tradiční volejbalový turnaj ne-tradicním, originálním způsobem: zúčastnily se tři klubové celky - Didaktik Skalice, Sokol Dědice a Baník Ratiškovice, za které hrály celky mužů a žen. Vítěze určil lepší součet umístění obou družstev v jednotlivých turnajích.

Hrálo se 22. února 1997 v tělocvičně ZŠ na tři hráné sety, střídavě zápas mužů a zápas žen, s tím, že se po každém zápasu musela měnit vý-

ka situace. Muži a ženy Dědic neztratili set ani se Skalicí, ani s Baníkem a stali se suverénními vítězi. Muži Baníku sice prohráli se Skalicí 1:2, ale ženy Baníku porazily ženy ze Skalice 3:0, a tak společně skončili na druhém místě před zahraniční Skalicí.

Turnaj byl výborným zpestřením připravného zimního období a také příležitostí k novázání nových kontaktů.

Ing. JIŘÍ HUBÁČEK

„POKUD MÁTE ZÁJEM ZAHRÁT SI KOŠÍKOVOU ZA RATIŠKOVICE,
JE TŘeba SE V DOHLEDNÉ
DOBĚ DOMLUVIT NA
REGISTRACI.“

Košíková

Kromě tradičních ratiškovických sportů, jako jsou fotbal, koučeky, stolní tenis a volejbal, se pomalu začíná hlašit i slovo i košíková. Po letech honění se zakulatým nesmyslem a házení do bezedných kosů jsme se rozhodli změnit své sily a schopnosti v rámci regionální soutěže.

Hrát začneme na podzim tohoto roku, přičemž hrající dny budou pátek a sobota. Pokud máte zájem zahrát si košíkovou za Ratiškovice,

je třeba se v dohledné době domluvit na registraci. Pro možné zajetí uvádíme, že pravidelné tréninky mužů jsou ve čtvrtek od 19:30 hodin do 21:00 hodin.

Záci 5.-9. tříd mají tréninky košíkové v úterý 14:30-16:00, žákyně 5.-6. tříd ve středu 14:30-16:00 a dorostenec v sobotu 15:30-17:00. Kromě zajetí o hru bychom rádi uvítali i zajemce o trenérskou činnost se školní mládeží.

-25-

-25-

Resení z minulého čísla:

1. Pár A je Z krát K a v O DA

Pára je zkratka veda

2. Vanad, vodík a neon jsou chemické prvky.

Rébusy

Z úspěšných řešitelů rébusů z minulého čísla jsme vylosovali Jakuba Tománská, Ratiškovice 329.

Vyherní byla předána knížka od-měna.

Nové rébusy:

① EJ **D** : A 1050-7
50

② Co mají společného:

a) **N**
OS

A
²³

b) **SLOVAN B**

Resení nových rébusů odeslete do 30. dubna 1997 na adresu Obecního úřadu v Ratiškovicích. Vylosovaného vítěze odměníme.

SOU ELEKTROTECHNICKÉ DIVÁKY

OKRES BRECLAV

bude ve školním roce 1997/98 zajišťovat přípravu žáků o žákyní v následujících oborech:

4LETÉ STUDIJNÍ OBORY S MATURITOU

• Mechanik elektronik pro výpočetní techniku • Mechanik silnoproudých zařízení

3LETÉ UČEBNÍ OBORY

• Elektromechanik pro rozvodná zařízení • Elektrikář pro silnoproud i silnoproud • Instalačér
• Provoz služeb • Klempíř pro stavební výrobu • Technicko-administrativní pracovník - pracovnice

INFORMACE NA TELEFONU: 0426/959 33-35

Valná hromada Baníku

Dne 7. února se v kavárně SPORT konala řádná valná hromada SK Baník Ratiškovice. Jejím vedením byl pověřen Ing. Josef Kouřil.

Zprávu o činnosti celého sportovního klubu přednesl jeho předseda Ing. Petr Kotásek.

Zabýval se klady i nedostatky práce v jednotlivých oddílech, pochválil, ale i pohrozil těm, kteří práci pro tělovýchovu nedělají pořádně. Za pekné výsledky pochválil oddíl stolního tenisu, zvláště pak obětavou práci pana Zdeňka

Kratochvíla. Zmínil se o náročné mrvavenci práci oddílu kopané. Požádal všechny přítomné, aby se zapojili do budování a do tréninkové činnosti. Vyzvedl aktivitu žen v oddílech gymnastiky a aerobiku.

Zprávu o hospodaření, která byla všem přítomným předložena písemně, přednesl pan Stanislav Štířík. Ve zprávě pana Zdeňka Vacenovského se přítomní mimo jiné dovídali, že naši sportovní klub má ke dni konání valné hromady celkem 186 dospělých členů. V živé rozpravě se

„V ŽIVÉ ROZPRAVĚ SE VYSTŘÍDALO NĚKOLIK DISKUTUJÍCÍCH. NEJVÍCE DOTAZŮ SE TÝKALO BUDOUCNOSTI NAŠÍ KOPANE“

vystřídalо několik diskutujících. Nejvíce dotazů se týkalo budoucnosti naší kopané.

Na řadě pak bylo ocenění některých členů a členek za jejich aktivity a celoživotní práci pro rozvoj sportu v naší obci.

V závěru bylo přečteno usnesení, které bude vodítkem pro další činnost sportovního klubu. Obecně stanovené úkoly budou rozpracovány a konkretizovány pro jednotlivé oddíly.

VOJTECH KOTEN

Premiéra aerobiku na sportovním plese

Že se aerobik a step aerobik v Ratiškovicích již nějaký den rok cvičí, a že tomuto cvičení propadly hlavně mladší ženy a dívky, se ví, ale první vystoupení na veřejnosti se událo 18. 2. 1997 na sportovním plese. Dobrovlné odvážlivkyně vstoupily na parket sice se strachem, ale atmosféra sportumilovných diváků nás překvapila. Povzbuzovány potleskem a vybranou hudbou předvedly pod choreografickým vedením

cvičitelky Anny Gajdikové svůj nejlepší výkon.

„V ŽIVÉ ROZPRAVĚ SE VYSTŘÍDALO NĚKOLIK DISKUTUJÍCÍCH, NEJVÍCE DOTAZŮ SE TÝKALO BUDOUCNOSTI NAŠÍ KOPANE“

Ratiškovický Zvon

opevnění noviny v Ratiškovicích. Vychází dvouměsíčně. Redit redakční rada ve složení: Ph.Dr. Radim Štašec, Mgr. Josef Hanák, PoedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten, Ing. Josef Uhlik, Petr Nešvedha. Redakce si vyhrazuje právo na krátkou upřesnění názvu a stanovitka nejsou vždy současná s názvy redaktek. Grafický design & typografie KAM Studio, Jungmannova 1172, Hradec Králové, tel. 052957 16 08, tisk H-Tisk Svatobořice, tel. 0529712 47. Naklad 800 výtisků. Registrováno oddělenem kultury Okresního úřadu Hradec Králové 370600236. Vydlo dne 8. dubna 1997.

Největší ohlas mělo cvičení na bedýnkách - step aerobik. Premiérou jsme odstartovaly začátek našeho jubilejního roku (30 let od založení oddílu sportovní gymnastiky v Ratiškovicích). Na 1. květen připravujeme festival gymnastiky v tělocvičně - Akademii, kde bude množství účinkujících (od těch nejmladších gymnastek a gymnastů, až po aerobní vystoupení FITT Studio).

Závěr akademie bude patřit všem milovníkům gymnastiky - společně si zavítíme a oslavíme tak naše jubileum.

V rámci oslav plánujeme další zajímavé akce, o kterých vás budeme pravidelně informovat.

LOUDMILA KOUŘILOVÁ